

1884-05-16

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10087>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Εξοπονησὶ καὶ διατρέψαι κατὰ χωρὶς ἀπὸ κοινῆς.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἄρθρα σέμφοι αὐτῶ πρόγραμμάτι τῆς "Σάλπιγγος" καὶ χρονοῖσονται δωρεάν.

Συνδρομὴ ἔτησίᾳ προπληρωτή.
 Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... „ 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοισ φύοντες, καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Σκέψεις ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

Τὸ ἀπὸ τινος ἐν τῇ φίλῃ Πατριδι καὶ δημοσιογραφίᾳ καὶ Κληρικοῦς καὶ ιδιώτας, ἀπατχολοῦν σπουδαιότατον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτα ὑπὲρ ἢ κατὰ ἐπὶ ἠρέχθησαν γνῶμαι, κατὰ πολλὰς παραστάγας μακρὰν τυγχάνει τῆς σκοπίμου καὶ πραγματικῆς λύσεως του, καὶ ἄς μὴ πειρώμεθα διὰ μονομερῶν τε καὶ ἀβασανίστων συμπερασμάτων καὶ σκέψεων νὰ τὸ λύσωμεν, καθότι ἡ εἴσοχος καὶ ἐμπρέπουσα λύσις ἔγκειται οὐχὶ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ αἰσιωτέροισ οἰωτούς.

Καὶ πράγματι, ὁ περιεσκεμμένος μελετῶν αὐτὸ διορᾷ ἐναργῶς, ὅτι προαπαιτεῖται νὰ ὑφίσταται α' Κυβέρησις ὁμογενῆς καὶ πατρικῆς, φειδωμένη τῶν ἐν γένει συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ὑποουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. β' Νόμος κανονίζων τὰς σχέσεις τοῦ Κλήρου πρὸς τὴν Πολιτείαν, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. γ' Δῆμοι ἀνεξάρτητοι, ὑπὸ κριτικῶ νομοθετημένων νόμων διεπόμενοι, ὅπως ἀναλάβωσιν ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ τῆς Ἐθνικῆς περιστάσεως τὴν διαχείρισιν. δ' Ἐπιτροπὴ ἐξελεγκτικῆ προεδρευομένη, καθ' ἅπερ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου. ε' Κανονισμοὶ ὑποχρεωτικοὶ δημοτικοὶ φόροι, πρὸς ἐπάρκειαν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν.

ναγκῶν. σ' Ταμεῖον Ἐθνικόν, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐγγυημένον, ἐν ᾧ τὸ πλεονάζον νὰ κατατίθεται προὐδὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ μισθοδοτεῖται ἀξιοπρεπέως τε ἡ ἀνωτέρω καὶ κατώτερω Κλήρος.

Ταῦτα πάντα ἀδύνατον εἶναι εἶναι γετῶ παρόντι, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτε ἡ θεία Πρόνοια, ἢ διασώσασα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ σκάφος ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ ναυαγίων, ἐπιπέσῃ τέλος νὰ φέρῃ ἢ ἡμᾶς ἐκεῖ, ὅπου ἡ διάνοια ἡμῶν ἢ οἱ πόθοι ἀπ' αἰῶνων εἰσὶν ἐστραμμένοι.

Καὶ ὅμως, ἐν ᾗ πολιτικῇ καταστάσει νῦν διυτελοῦμεν, ὅπως κάλλιον τὰ Ἐθνικά μας κτήματα συντηρήσωμεν καὶ ἐπανεξήσωμεν, καὶ τὰς προσόδους εὐστοχώτερον χρησιμοποιήσωμεν, μία καὶ μόνη ὑπολείπεται λύσις, ἐξαρτημένη καὶ αὐτῇ μολοντοῦτο ἐκ τῆς ὁμοθυμοῦν συνεννοήσεως ἢ συμπράξεως Κλήρου τε ἢ λαοῦ, συνεργασθησομένων ἐν αὐταπαρνήσει ἢ ἀληθεῖ πατριωτικῷ ἐνδιαφέροντι, ἄνευ τοῦ ποιεῖν οὐδεμίαν οὐδὲ ὁδὸν μεταξὺ τῶν διακρίσιν, ἐπεὶ ἡ Ἐκκλησία ἢ ἔθνος ταυτόσημα εἶναι, ἢ ἀδιάσπαστα, ἢ ἀδιαίρετα.

Ὅθεν ἐν πρώτοις ἀνάγκη νὰ ρίψωμεν εἰς κόρακα ἢ φιλοπρωτίαν, ἢ φιλαυτίαν ἢ ἐγωισμόν, ἢ τὸ κατ' ἀδελφῶν ἢ τοῦ Κλήρου ἀδικαιολόγητον ἢ παράλογον, ἢ ταπεινωτικὸν διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὸ ἔθνος μίσος, ἐλαττώματα φθοροποιᾶ, ἐθνοβόρα, ἅτινα καταβιβρώσκουσι τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν, ἢ υποβιβάζουσιν ἡμᾶς εἰς τὰ χαμηλότατα ἐξευτελιστικὰ τῆς ὑπάρξεως στρώματα ἢ εἰς τὴν ἀφάνειαν, ἐπειδὴ διαλύουσιν τὸν Ἐθνικὸν σὺνδεσμὸν, ὅστις ὡς κρίκος σιδηροῦς δεῖν ἀείποτε νὰ συγκρατῇ τὸ ὄλον Χριστεπώνυμον πλήρωμα εἰς ἓν καὶ μόνον ἀδιαίρετον σῶμα, ὅπερ κέντρον νὰ ἔχη τὴν σωτήριον ἢ ἀγίαν Κιβωτὸν Ἐκκλησίαν. Δεύτερον ἐν τῇ συνεισθήσει τῆς ιεροτήτος τῶν καθηκόντων μας, νὰ συνέλθωμεν ἢ ὡς Χριστιανοὶ ἢ ὡς Ἕλληνες, ἵνα ἐκλέξωμεν ἐπιτροπὴν παγκύπριον, ὅπως αὕτη μετὰ τῆς τετρακτῶστων Ἱεραρχῶν μας συντάξῃ καταστατικούς πίνακας τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Μητροπόλεων, Μοναστηρίων ἢ ἐξαρτημάτων, κατὰ διαμερίσματα ἢ χωρία ἢ θέσεις.

Ἐπομένως ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ τῶν καταστατικῶν στήλῃ νὰ καταχωρηθῶσιν αἱ καλλιεργούμεναι γαῖαι κατὰ τεμάχια ἢ στρέμματα ἢ σύνορα ἢ θέσεις διακριτικᾶς, ἢ αἱ χέρσοι ἢ οἱ μερράδες καλούμενοι ὡς αὐτῶς. Ἐν στήλῃ δ' ἐπίσης ὁρισμένη ὁ τελούμενος ἐκάστου φόρος, ἢ αἱ δαπάναι, ἢ τὸ προκύπτον ἔρδος ἐκ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου καλλιεργείας ἢ ἢ μισθώσεως, ἢ ἐν τῇ τῶν παρατηρήσεων στήλῃ αἱ ζημίαι.

Ἐν ἑτέρῳ εἴτε καταστατικῆ Βιβλίῳ αἱ πρόσοδοι ἐκάστου θρόνου, ὑφ' οἵανδήποτε καλοῦνται ὁ

ποιὰ, ἐθνοβόρα, ἅτινα καταβιβρώσκουσι τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν, ἢ υποβιβάζουσιν ἡμᾶς εἰς τὰ χαμηλότατα ἐξευτελιστικὰ τῆς ὑπάρξεως στρώματα ἢ εἰς τὴν ἀφάνειαν, ἐπειδὴ διαλύουσιν τὸν Ἐθνικὸν σὺνδεσμὸν, ὅστις ὡς κρίκος σιδηροῦς δεῖν ἀείποτε νὰ συγκρατῇ τὸ ὄλον Χριστεπώνυμον πλήρωμα εἰς ἓν καὶ μόνον ἀδιαίρετον σῶμα, ὅπερ κέντρον νὰ ἔχη τὴν σωτήριον ἢ ἀγίαν Κιβωτὸν Ἐκκλησίαν. Δεύτερον ἐν τῇ συνεισθήσει τῆς ιεροτήτος τῶν καθηκόντων μας, νὰ συνέλθωμεν ἢ ὡς Χριστιανοὶ ἢ ὡς Ἕλληνες, ἵνα ἐκλέξωμεν ἐπιτροπὴν παγκύπριον, ὅπως αὕτη μετὰ τῆς τετρακτῶστων Ἱεραρχῶν μας συντάξῃ καταστατικούς πίνακας τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Μητροπόλεων, Μοναστηρίων ἢ ἐξαρτημάτων, κατὰ διαμερίσματα ἢ χωρία ἢ θέσεις.

Ἐπομένως ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ τῶν καταστατικῶν στήλῃ νὰ καταχωρηθῶσιν αἱ καλλιεργούμεναι γαῖαι κατὰ τεμάχια ἢ στρέμματα ἢ σύνορα ἢ θέσεις διακριτικᾶς, ἢ αἱ χέρσοι ἢ οἱ μερράδες καλούμενοι ὡς αὐτῶς. Ἐν στήλῃ δ' ἐπίσης ὁρισμένη ὁ τελούμενος ἐκάστου φόρος, ἢ αἱ δαπάναι, ἢ τὸ προκύπτον ἔρδος ἐκ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου καλλιεργείας ἢ ἢ μισθώσεως, ἢ ἐν τῇ τῶν παρατηρήσεων στήλῃ αἱ ζημίαι.

Ἐν ἑτέρῳ εἴτε καταστατικῆ Βιβλίῳ αἱ πρόσοδοι ἐκάστου θρόνου, ὑφ' οἵανδήποτε καλοῦνται ὁ

νομασίαν, θρυμικά, κανονικά, ζητείται ἡ τὰ παραπλήσια κατὰ τάξιν. Ἐξαιρουμένων τῶν λειτουργικῶν, μνημοσύνων τελετῶν κατὰ πρόσκλησιν ἢ λοιπῶν ἄλλων λαμβανόμενων συνομοίων δικαιομάτων, ἀπερ κατὰ γενικὸν κανόνα ἀνέκαθεν ἀνήκουσι τῆς Ἀρχιερεῦσι, καλοῦμενα δικαίωματα περιτραχηλίου.

Ἐν ἄλλῃ δὲ γενικῇ ἐνεργητικῇ ἢ παθητικῇ πίνακι, τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν γένει προσόδων ἢ ἐνός, καὶ ἐτέρωθεν αἱ ἐν γένει δαπάναι μισθοὶ ὑπαλλήλων, φέρ' εἰπεῖν, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας, Μητροπόλεων, Μοναστηρίων καὶ τοῦ ἀνωτέρου Κλήρου, καὶ αἱ εἰς ἐκπαιδευτικὰ κατασῆματα ἐτήσια συνδρομαί.

Ἐξ ὅλων τούτων βεβαίως ἀναφανήσεται τὸ προκείμενον καθαρὸν πλεονασμα, ἢ καὶ ἐν περιπτώσει τὸ ἔλλειμμα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς θεμέλιον καὶ βάσις κανονισθησομένης βελτιωτέρας διαχειρίσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν πρωτοπολοισμοῦ πρὸς διακανόνισιν τῶν δαπανῶν ἢ χρησιμοποίησιν τῶν πλεονασμάτων. Διὰ δὲ τὸ ἔλλειμμα δεόν νὰ ἐξευρεθῇ συμπληρώσεως μέσον, διὰ κανονισθησομένης ἐτήσιας ὑποχρεωτικῆς συνδρομῆς κατὰ πόλεις καὶ χωρία, καὶ ἐπομένως κατ' άτομα, σχετικῶς τῆς καταστάσεως ἐνός ἢ κάστου ἀτόμου, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀντικατασταθῶσι τοῦ λοιποῦ αἰατοκειαζήτηται ἡ μᾶλλον ἐπαίτια.

Ἐπὶ πλέον νὰ κανονισθῶσι, καθ' ἄπερ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἑλλάδι καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ τὰ τῶν ἀδειῶν γάμων τέλη, καὶ τὰ τῶν γεννήσεων βαπτίσεων καὶ διαζυγίων καὶ λοιπῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, διαιρεθῆσόμενα εἰς τάξεις τέσσαρας, ἐξ ὧν ἡ τετάρτη διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους δωρεάν.

(ἀκολουθεῖ.)

Γ. Ι. ΚΗΠΙΑΔΗΣ.

Π α ρ η ῥ ῆ μ ἠ ν ε ὑ θ ῆ ἢ ἀελευθερία!

Π α ρ ε π ο ι ῆ θ ῆ ἢ κ α λ ῆ ἀνατροφή!

Ἐλευθερία ἀρὰ γε λέγεται ἡ ἀπόλαυσις παντός πράγματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιθυμήσω, ἢ ἐκτέλεσις πάσης πράξεως τῆν ὁποῖαν θὰ θεωρήσω εὐχάριστον ἢ ἀνάμιξις εἰς πᾶν ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ τέρπει; Ἐὰν τοῦτο καλῆται ἐλευθερία, ἀδίκως θύουν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐθνη, λαοί, φυλαί. Καὶ ὅμως τοιαύτην τινὰ φαίνονται ἐννοεῖντες

τὴν ἐλευθερίαν τινές, καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ γονεῖς τινες ἀδιαφοροῦντες ὅλως περὶ τῶν ἀρρένων κατ' ἐξοχὴν τέκνων των, ἂν δέ τις τοῖς εἴπῃ, «τὸ τέκνον σου, ἀγνοοῦν ἀκόμη ποῖον εἶναι τὸ ἀληθές; ὠφέλιμον τὸ ἀληθές καλόν, ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ ὀλίγον διὰ τῶν συμβουλῶν σου νὰ κρατηθῇ ὀλίγον ὁ χαλινός, ἄλλως θὰ αἰτιάται κατόπιν σὲ ὡς βλέποντα καὶ ἀδιαφοροῦντα, καὶ ματαιῶς ἐπειτα θὰ παραπονῆσαι καὶ σὺ» ἄφες— λέγει— τὸ παιδί ἐλευθερόν διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὑποκύβῃ εἰς ἄλλα ἐπιβλαβῆ ἢ τὴν υἰεῖαν» καὶ οὕτω διὰ τοῦ «ἄφες ἐλεύθερον» γίνεται ἡ μικρὰ ζύμη ἥτις ζυμοῖ τὸ μέγα φύραμα τῆν ὑπερβολήν, τῆν ἐξίαν, τῆν δευτέραν φύσιν τῆν καὶ χειρότεραν τῆς φυσικῆς φύσεως. ἰδοὺ μετὰ ταῦτα συνεπερχομένης καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, παραλυσίας, καὶ χρηματικῆς καταστροφῆς τῆς πικρᾶς δὲ ταύτης ἀληθείας ἐχομεν δυστυχῶς ψηλαφητὰ ζῶντα καὶ κινούμενα παραδείγματα· ἡ ἐλευθερία δὲ θέα τῶν θυμάτων τούτων τῆς ἀκριαίας τῆς ἀχαλινώτου ὀρμῆς τῶν παθῶν τῆς ἀκορέστου ἀπολαύσεως πάσης ἡδονῆς, ἀδυνατεῖ δυστυχῶς νὰ μᾶς ἐξεγείρῃ τοῦ φοβεροῦ καὶ καταστρεπτικοῦ ληθάργου ὑφ' οὗ κατεχόμεθα· θὰ ἐξεγερθῶμεν δὲ ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἡ ἐξέγερσις θὰ ἦναι μόνον ἀναγκαῖα εἰς τὰ νὰ αἰσθανθῶμεν ἐντονώτερον τὰς φρικτὰς καὶ ὀλεθρίους συνεπειὰς τῆς ἀδιαφορίας μας. καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἀκολουθεῖ.)

Ἡ ξενάστραφαις δουλείαις πολλάκις ὀφελούν.

Κύριε κύριε τῆς Τρομπέτας.

Ξεύρετε τί ἐκαμνον εἰς τὴν Πάφον οἱ κλέπτει ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς τρομπέτας κλεπτοκρατίας; ἐκαλλικόμην τοὺς ἰσπουξενάστραφαις δηλαδή τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ πετάλου τὸ ἐβάλλον κ' ἐθώρει πίσω, καὶ τὸ πεισιν κ' ἐθώρει εἰπρὸς καὶ τοιοουτρόπως ἐν ᾧ ἐπήγαυναν εἰς τὴν Πάφον π. χ. ἐνόμιζέ τις ἔτι ἐπήγαυναν εἰς τὸ Καρπᾶσι, κ' ἐπήγαυνε κατόπιν τοὺς νὰ τοὺς εὔρη ὥστε ποτὲ δὲν τοὺς εὔρισκε καὶ ὀφελούντο λοιπὸν αἱ κλέπτει ἀπὸ ξενάστραφαις δουλείαις. Ἐρχεσθε λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν κ' ἡμεῖς τοῦτην τὴν αἰθερόν γὰ τὰς δουλείαις μας μὲ τὴν Κυβέρνησιν; διότι μὴ φαίνεται πῶς θὰ ὀφεληθῶμεν. Ἡ Κυβέρνησις δηλαδή δὲν κάμνει τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ τῆς λέγομεν ὅτι εἶναι καλὰ καὶ γι' αὐτὴν καὶ γιὰ

μᾶς, παρὰ κάμνει οὐλοὶ τὰ ἐναντία· νὰ τῆς λέγωμεν λοιπὸν νὰ κάμνῃ ἐκεῖνα ποῦ μᾶς βλάπτουν γὰρ νὰ κάμνῃ, ἢ τὸ πεισμάρας, κείνα ποῦ μᾶς ὀφελούν καὶ κατὰ πρῶτον βάλε ἢ τὴν ἐφημερίδα σου τὰ ἐξῆς.

Οἱ μῆσοι ποῦ ἠμποροῦν νὰ ὀφελήσουν καὶ τὴν δεινροφυτεῖαν καὶ τὴν ἀμπελοφυτεῖαν καὶ γενικῶς τὴν γεωργίαν εἶναι οἱ ἐν ἀταξίᾳ ζῶντες κτηνοτρόφοι τῶν ὀπίων μπαϊρακτάριδες εἶναι οἱ βοσκοί· διότι ἔνας λόγος λαοὶ ἂν δὲν κοπρίσῃς ἐν τῶν εἰς κ' εἶναι ἀλήθεια ὅσον λοιπὸν περισσότεραις εἴγε εὔρισκον αἱ εἰς στενὸν μέρος γῆς. τόσον τὸ καλλίτερον· διότι τὸ κοπρίζουν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Σεβαστοτάτην μας Κυβέρνησιν νὰ διώξῃ τοὺς βοσκούς ποῦ τὰ ὄρη ποῦ κάμουν τόσαις ζημιαῖς, χωρὶς κανέναν ὀφελος, ἢ νὰ τοὺς στείλῃ μεσ' εἰς τὰ σπίτια μεσ' εἰς τὰ περβόλια, μεσ' εἰς τ' αὐτέλια, καὶ θὰ μᾶς ὀφελήσῃ πολὺ μεσ' εἰς τὰ σπίτια θὰ μᾶς ὀφελήσῃ α.) διότι θὰ πατήσουν αἱ αἴγε τὰ δόματα νὰ στρακώσουν, γὰρ νὰ μὴ εἰσοσούν τὸν χειμῶνα καὶ β.) διότι τὰ ταύρα τοὺς τραοῦλλους πολὺ ὀφελεῖ εἰς τὴν υἰεῖαν μεσ' εἰς τὰ περβόλια θὰ μᾶς ὀφελήσῃ διότι α.) θὰ φάσιν ἐκεῖνα τὰ παραπάνω κλωνὰ τὰ ὀπίω κῶπτουν καὶ πετάσσομεν ἢ θὰ μᾶς ἐγάλλῃν ποῦ τὸν κόπον ἢ β.) θ' ἀφήσουν καὶ πολὺ κῶπρι μεσ' εἰς τ' ἀμπέλια πάλαι θὰ μᾶς ὀφελήσῃ α.) διότι θὰ μουτιολοήσουν τὰς κλημακίδες διὰ νὰ ἐναμώσουν καὶ νὰ ἐδώσουν περίτου καρπὸν (συνειθίζομεν νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς τοῦτο· δηλαδή τωρὰ μεσ' εἰς τὸν Μανκόπτουν ταῖς μούτταις τῶν κλημακίδων, ἀλλὰ πόσαις νὰ κῶψομεν; καὶ πόσον κόπον θὰ κάμνωμεν; ἐν ᾧ 100 αἴγε εἰς μὴν ὤρην ὑπεροῦν νὰ μουτιολοήσουν, ἐν ξέφρω, πόσον ζευκαριῶν ἀμπέλια καὶ β. θ' ἀφήσουν καὶ, δὲν ξέφρω, πόσον γουμάρα κῶπρι ποῦ κατὰ ἄξιν.)

Μερικοὶ ἀνόητοι ποῦ ἐν ξέφρω, εἰς καὶ μίνα, ἔλα τὰ διαπὰ κατὰ τοῦ ἀράδιασα παραπάνω, θέλουν νὰ ἐβάλουν τουρκοπούλλους, κ' οἱ μπροκοίμενοι μας οἱ Νομοδέται, χωρὶς νὰ τοὺς προστάξῃ κανέναν, ἐπὶ νὰ εἰς τὴν Χώραν κ' ἐπρόστασαν τὸν Ἀρμιστήν νὰ βάλῃ μετὰ τὸ ξέφρον ποῦ ὅς τοὺς ἐπρόσταξεν; ἀλλὰ ἔλα καλὰ ἔκαμε καὶ δὲν τοὺς ἄκουσε· τί τοὺς θέλομεν τοὺς τουρκοπούλλους; γὰρ νὰ διώχουν τὰ κτηνὰ ποῦ τὸ μάστιγ μᾶς ποῦ θὰ μᾶς ἀφύουν μούχτιν τόσον κῶπρι ποῦ οὐλοῦ ὁ κόσμος γυρεῖει το νὰ τὸ γοράσῃ καὶ δὲν τὰ βρῖσκει, καὶ νὰ ξελαοῦν καὶ τοὺς ροκόλους μας ποῦ πέφτουν καὶ ἂν φορᾶν νὰ κοιμηθῶν κ' ἐπὶ τὸν βλέπον τσοῦρους; αἱ γυλίμου ἄς κάψουν εἰς τὰ πσυχὰ τοὺς διότι δὲν εἰσοσθῶν εὐκαριστημίαν· καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λέγομεν: μὴ τοὺς ἀκούης ὁ Σεβαστοτάτη καὶ πατρικωτάτη ἐκλαυπροτάτη ἢ... ἢ... ἢ... ὅτι σου τερκάξει Κυβερνήσις μου· διώξε τοὺς τουρκοπούλλους, κατέβασε τοὺς βοσκούς μεσ' εἰς τ' αὐτέλια νὰ τὰ μουτιολοήσουν καὶ νὰ τὰ κοπρίσουν νὰ κάμουν μαξούλι νὰ φάμεν καὶ μῆς καὶ οὐδ' ἂν μεῖνῃ τοῦτη εἶναι ἡ εὐκαριστήσις μας καὶ μὲν ἀκούης τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἄλλου.

9 Μαῖου 84.

Ἐνας Φίλ Α. Λήθης.

Κύριε ποῦ γράφεις τὴν "Σάλπιγγα." Θὰ σοῦ πῶ κατὰ τι μὰ φοβοῦμαι ποῦ

σαι καὶ τὸ Δεμεσιανὸς καὶ δὲν θὰ τὰ γράψῃς εἰς τὴν Σάλπιγγα, ἀλλὰ πρέπει νομιζῶ νὰ τὰ γράψῃς ἐν ἄν δὲν τὰ γράψῃς μισὴ ἐντροπὴ δική σου μισὴ δική μου.

Ἐβουλήθηκα κ' ἦλθα μὲν ἡμέραν Κυριακὴν ἔς τὴν Δευσσὸν καὶ εἶπα ἄς πάγω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς τούτους νὰ διῶμεν, λειτουργοῦν σὰν κ' ἐμᾶς ἄρα γε; ἐπῆγα λοιπὸν τὸ πρωὶ κατὰ τὸ σύστημά μου ἔβλεπω τὴν Ἐκκλησίαν κλειστὴν περιμένω μισὴν ὥραν δὲν ἀνοίγει τὴν ἐπάθειεν εἶπα αὐτοὶ ἐλειτούργησαν καὶ ἐβγήκαν κιάλας κ' ἐγὼ περιμένω σὰν τὸ τραγῆλον δὰ χαμπί ἐβγήκα ἔξω κ' ἐρχομουν κατὰ κάτω ἔς τὸ παζάρι, βρισκω τὸν φίλον μου Ν... ὠ πολλὰ πρωὶ σιὸρ! πόθεν ἐρχεσαι λαλιῇ μου ἔπῃγα φίλε μου τεῦ λέγω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ φαίνεται ἐπολειτούργησε, καὶ πόσον ἤθελα νὰ λειτουργηθῶ ἔς τὴν Ἐκκλησίαν σὰς σημερον γιὼ;—Οἱ σιὸρ μου λέγει ἀκόμη ποῦ εἶσαι μετὰ μίαν ὥραν δὰ μβοῦν ἔς τὴν Ἐκκλησίαν μας.— Ἄ Παναγί μου! καὶ σίς ἐγγίνετε σωστοὶ φράγκει σιά Ν...—Αἶ μὰ ἔτσι ἐν τὸ σύστημα μου λέγει.—Καλὰ λοιπὸν. Ἐστραφήκαμεν κ' ἐμῆς κ' ἐκαθήσαμεν ἀπέξω ποῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἰπεριμέναμεν καμμίαν ὥραν ἤρχισαν ἢ τάξιν ἐμβήκαμεν ἔς τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ ἅμα ἐμβήκα μέσα ἤρχισαν ἀπέξω κἀτι φωναῖς ποῦ δὲν ἤκουα οὔτε λειτουργίαν οὔτε τίποτας ἐθυμήθηκα τὰ ὄργανα τῶν φράγκων ἔς τὴν Ἱερουσαλήμ ποῦ ἀμ' ἀρχισῆ ἢ λειτουργία μας ἀρχίζον κ' ἐκείνοι ἐπίτηδες τὰ ὄργανα ἐγαίνω ἔξω νὰ δῶ τί τρέχει, τί νὰ δῆς γυιέ μου ἔβλεπω καυζὰν τριανταριῶν κοπελλούδων ἐπαίζαν τριῆμιδια γῆρου γέμου τῆς Ἐκκλησίας ἐνας ἐκωλόσουργον τὸν ἄλλον, ἄλλοι ἐσφυροῦσαν, ἄλλοι ἐτραβουῦσαν ἐναν γέρων πτωχὸν ποῦ τὰ πόδια, καί φωναῖς, πολλαῖς ποῦ μὲν ἐρωτήσῃς ἐμβήκα πάλιν μέσα κ' εἶπα νὰ μβῶ μέσ' ἔς τὸ ἱερὸν ἴσως ἀκούω τί λέγει ὁ παπᾶς; μὰ ποῦ γυιέ μου! ποῦ τὰς φωναῖς καὶ ποῦ τὰς πσκαλιστρες τῶν λαωμένων πόξω ἤξευρεν γιὰ ὁ παπᾶς τί ἐκωμεν, γιὰ ὁ διάκος; Οὔτε τοῦ δῆκου ἤκουσα τί εἶπεν οὔτε τοῦ ψάλτου ποῦ καλέ! ἄλλον πράγα ἢ λειτουργία τοῦ χωροῦ μου κρίμα καὶ πάλιν κρίμα ποῦ ναι καὶ πολιτεία καὶ ἔχασα καὶ ἐγὼ χατζῆς ἄνθρωπος τὴν Ἐκκλησίαν μου κέϊνη τὴν ἡμέραν, καὶ ἠκαρδιά σου ποῦ μέσα ἐπαιζὲ τύμπανον ὡς τὸ μεσημέρι νὰ βγαῖεν ποῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

(Ἐνας φίλος σου ἡμῶν σε ξέρω)

Σ. Σ. Ἐχεις δίκαιον ἀξερόφιλέ μου; τί λέγεις; ἐρχεσαι κάτω νὰ σε βάλωμεν φύλακα;

Λάρνακι 25 Μαΐου 1884.

Κύριε Σαλπικτά.

Πολιτισμολόγιον

Κυνηγοὶ τινὲς, φανταζόμενοι ὅτι οἱ Λαγωοὶ, ἀφῆκαν τὰ βουναὶ καὶ δάση, ἐζήτησαν νὰ κυνηγήσουν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ προχθὲς ἀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῆ λαός, ἀντὶ ὃ ζητούμενος Λαγός, νοστιμώτατον ἢ τοῦτο εἰς τὴν ἐποχὴν μας.

Μετεωρολογία

Συζητήσεις διὰ ξίνας ὑποθέσεις, τὰ μάλι ἐνδιαφύρονται τοὺς συζητητὰς, λαμβάνουσι χώραν εἰς δὴμόσια μέρη, χωρὶς οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ βάλωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τὴν ὀπισθίαν σακκούλλαν ἀλλὰ τὴν ἐμπροσθενὴν πάντο· τὴν περιέχουσιν ἐνωρεῖτε τὰς ξίνας ὑποθέσεις καὶ τοῦτο ὑψηλῆς περιωπῆς ἀποκύημα.

Ἡ πτώχεια θέλει καὶ κυλοπερασῆ, τὸ γνωμικὸν τοῦτο εὑρίσκειται πρό τινος ἐνταῦθα εἰς ὅχι μικρὰν χρῆσιν διότι πολλοὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν πάντων ἐρρίφθησαν εἰς ἐξακολουθητικὰς διασεδάσει· μεθροκρατῆς, ἐνομίζουσι τοῦτο, πολὺ μεγάλον κατόρθωμα.

Ζιγκ Ζάγκ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα γρ. 170—180
τὸ γομάρι· μετὰ πίσσα γρ. 155—
168 τὸ γομάρι.

Ρακῆ σοῦμα βαθμῶν 19 γρ. 2
6)40—2 1)4 ἢ ὀκᾶ.

Σταφίδες βρασμέναι γρ. 1 16)40
—1 18)40 ἢ ὀκᾶ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κύριον Δημαρχεῖον.

Καλ' ἡμέρα· ἢ ὄχι! ἀνακαλῶ τὸ καλ' ἡμέρα μου κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἐπειτα ἂν τοῦ μείνη τόπος λεγομέν το. Ἐξυμῶθης πλέον κατὰ τὰ προζῦμι σου. λοιπὸν πότε θὰ διατάξητε νὰ πελεκηθῶσιν ἐκείναις ἢ πλάκαίς νὰ μὴ διδῆ ὁ κόσμος χαμαί; θέλετε καὶ καλὰ νὰ μᾶς κάμετε νὰ φαινώμεθα βαρεῖς ὄλοι, νὰ περπατοῦμεν δηλ. μετὰ καμᾶρι καὶ μετὰ χάριν; νὰ δὲν εἶδατε χθὲς ἕνα ποῦβαλλε στείχημα ὅτι τὸ φάρδος τοῦ δρόμου εἶνε ἴσον μετὰ τὸ μάκρος του κείνου, καὶ ἐξηπλώθη χαμαί κ' ἐμενεν ἀπορημένος ὁ κόσμος πῶς δὲν ὑπῆρχε καθόλου διαφορά; κ' ἐναν ἄλλον ποῦ ἀφοῦ ἔχασε τὴν ἰσοροπίαν καὶ τ' ἀπεφάσισε πλέον νὰ ἐξαπλωθῆ, ἐσηκώθη ποῦ χαμαί καπλατισμένος μετὰ γάλα ξινόν, διότι ἠθέλησε νὰ στηριχθῆ πάνω ἔς ἕνα ποῦ κράτει ἀγγεῖον γεμάτον γάλα καὶ ἐχύθη ὅλον πάνω του; Σᾶς ἀρέσκουν ταῦτα;

Τώρα λοιπὸν ἂν θέτε πάρτε τὸ καλημέρα μου... ἄ... δὲν το θέλετε;... φέρτε το δῶ κ' ἔχω τοὺς μυστηριώδεις του.

Χοῦ ου ουμ! γού ου ουμ! σᾶς βλέπω χά!

—ἄφησέ μας ἀδελφὲ καὶ σύ.

—τί ἐπάθετε κύριε;

—Μὰ βρὲ ἀδελφὲ δὲν παρατηρεῖς καὶ σὺ ὅτι μᾶς ἐπῆραν αὐτοὶ τὰ δικαιώματά μας; παντοῦ εἰς ἔχῳρησαν αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς περιφρονοῦμεθα.

—ποῖοι σᾶς ἐπῆραν τὰ δικαιώματά σας;

—νὰ αὐτοὶ οἱ ἄπόμενοι.

—Αἶ καὶ τί τάχα; ἂν ἦν ὁ ἄπόμενος οἱ σιὸρ τὰ ἴσα ἔπρεπε νὰ ἦνε ἄεργοι;

—Βέβαια· τώρα θὰ δρέψωμεν ἡμεῖς τὰς δάφνας καὶ αὐτοὶ νὰ μᾶς καμαρώνουν, τώρα αὐτοὶ πρέπει νὰ μᾶς λέγουν «ἄμμες ποκ' ἤμεν ἄλκιμοι νεανία», καὶ ἡμεῖς νὰ τοῖς λέγομεν «ἄμμες δὲ γ' εἰμέν· ἦν δὲ λῆς πεῦραν λάβε».

—Ὅχι· εὐχαριστῶ· πύρραν δὲν λαμβάνω οὔτε πινω.

—Ὅχι ἀδελφὲ καὶ σὺ μᾶς κοροῖδεύεις ἐνῶ τὸ πράγμα εἶνε σπουδαῖον.

—Ὅχι βέβαια! καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ σπουδὴ ποῦ...

—Αἶ ἔς τὸν διάολον καὶ σύ.

Τρίμματος.

Ἐ φίλε σὺ ποῦ τὰ σιερόσια! δὲν μοῦ λέγεις γιὰ τὰ βάλλαις αὐτά;—τὰ βάλλω κύριε γιὰ νὰ μὴ ξεμαρίζωμαι ποῦ τὰ σιδηρα.
—ἄ γι' αὐτὸ λοιπὸν βάλλουν τὰ σιερόσια;

Φίλε Σαλπικτά.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἤλθεν ἐκεῖνος ὁ Οὐάϊτ διοικητῆς ἔς τὴν Δεμησσὸν, ἐγένετο συνθήκη νὰ ἄσπριζοῦν τὰς πρὸς ὄψεις τῶν αἰκίων μετὰ ἀσβέστην μετὰ γύψον κλ. Εἰς ἐμὲ ὅμως καὶ εἰς πολλοὺς δὲν ἀρέσκει τοῦτο τὸ σύστημα καὶ πραγματικῶς παρατηρήσατε καὶ σεις μερικὰ κτίρια ἀγγλικὰ ποῦ δὲν εἶνε ἀσπρισμένα καὶ φαίνεται καθαρὸν τὸ κατῆρι καὶ διακρίνονται αἱ γραμμαὶ νὰ δῆτε πῶς εἶνε νοστιμώτερα· ἐνῶ ἡμεῖς καὶ τοιαῦτα κτίρια ἔχομεν ἀρκετὰ καλλιτέρα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ χαλοῦμεν μετὰ τὸ ἀσπρισμα.

Ρολόγι.

Ἀπόχει νοῦν, ἄς καταλάβῃ.

Διάλογος μεταξύ Διοικητοῦ τι-
νος καὶ ἐνὸς πολίτου.

Διοικητ. (Κατόπιν τινῶν ἄλλων ἐρωτήσεων.) Θ' ἀναχωρήσετε σήμερον διὰ τὴν Λευκωσίαν; (καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ταχυδρ. ἀτμόπλοιο ἤγ κυροβόλησε.)

Πολ. Ὅχι τώρα· διότι ἂν εἶχον σκοπὸν νὰ ὑπάγω, θὰ ἤμην τώρα μέτ' ἑς τὸ ἀτμόπλοιο.

Διοικ. Καὶ πότε θ' ἀναχωρήσετε; μετ' ὀλίγας ἡμέρας;

Πολ. Ἄ σι· διότι ἂν θὰ ἀνεχώρουν, θὰ τὸ ἐβλέπετε μέτ' ἑς τὰς ἐφημερίδας (Σ. Σ. Πῶς γὰρ οὐ; σπουδαῖος γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ!!!)

Διοικ. Πῶς; καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐδημοσιεύετε;

Πολ. Μάλιστα· ὅ,τι πράττω καὶ ὅ,τι γράφω τὰ δημοσιεύω διὰ τῶν ἐφημερίδων. (ἐκείνων ποῦ τερειάσαν με τὰ μαλά του.)

Διοικ. Θὰ ἦτο καλὸν, ἂν ἐπηγαίνετε τώρα εἰς Λευκωσίαν.

Πολ. Σκοπεύω νὰ ὑπάγω εἰς Πάφον δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως.

Διοικ. Καὶ ἀπὸ τὴν Πάφον θὰ ὑπάγητε εἰς Κερύνειαν; (ἐμπαικτικῶς ποιῶν σχῆμα τῆς διευθύνσεως διὰ τῆς χειρὸς του.) (Ἐνταῦθα ὁ Διοικητὴς ἤθελε βεβαίως νὰ εἶπῃ Κέρκυραν, ἀλλ' ἐλησμόνησε.)

Πολ. (ὀργιζόμενος καὶ μετ' ἐντονωτέρας φωνῆς.) Ὅχι· θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λονδίνον. (δεικνύων αὐτὸ διὰ τῆς χειρὸς του.)

Διοικ. Καὶ τί θὰ κάμητε ἐκεῖ; ἔχετε τίποτε δικαστικὰς ὑποθέσεις;

Πολ. Ὅχι· ἐπειδὴ ἤκουσα ὅτι ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κύπρου κ. Οὐάρεν ὑπῆγε διὰ νὰ γίνῃ Ἀρμοστής τῆς Κύπρου, δι' αὐτὸ θὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ διὰ νὰ γείνω Διοικητὴς τῆς πόλεως ταύτης.

Διοικ. Καλὰ· τότε τὰ πράγματα θὰ πηγαίνουν πολὺ καλὰ.

Πολ. Βεβαίότατα· πολὺ καλλίτερα, παρ' ὅσον τώρα πηγαίνουν.

(Βρὲ μωρὲ πολίτα μπράβο σου σὲ βεβαίῳ ποῦ μὰς τιμᾶς κηλῆς· ἀλλὰ μήπως κ' ἀφοῦ γίνῃς Διοικητὴς χάσῃ αὐτὴν τὴν κ α λ ω σ ὕ ν η ν πόχεις καὶ ἀντὶ νὰ κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ κ α λ λ ῖ τ ε ρ α, κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ φ ο ὕ ν τ ο ς καὶ τότε καλλίτερα πηγαινε μόνος σου καὶ κατακόβῃς πολὺ-

τά μου· θέλεις κ' ἡμᾶς συντρόφους;

Αἱ πῶς σὰς φαίνονται αὐτά;
τρώετ' ἔτσι πελλάρα;

Ἐν ἐν πελλάρα ζώπρωτη
καὶ φινὰ λαομάρα;

— Ἄφησέ με νὰ δῶ ἐδῶ μέσα.

— περπάτει ἀδελφέ.

— βρὲ ἄφησέ με κ' εἶδα γυναῖκα
νὰ εἰσέλθῃ δῶ μέσα ἑς τὴν Πυρρα-
ρίαν· ἐγὼ βλέπω καλὰ· τὰ μάτια
μου εἶνε καθαρὰ σὰν τὸ χιόνι.

— νὰ τὴν βρὲ ἀδελφὲ εἶνε ἡ..... νὰ
πίνη πύρραν τί μὲ τοῦτο;

— βρὲ καὶ ποῦ νὰ πῆ τὸ κιατταρ-
ραμένον, ἂν ἤθελε πύρραν δὲν ἐπι-
νε ἑς τὸ σπῆτί της; αἱ;

Περίδρομος.

Θέλετε νὰ μὴ σὰς ἐνοχλοῦν οἱ
ψύλλοι; Βάλτε ὑποκάτω ἑς τὴν κλι-
νην σας ἐν δέμα μύτταις τῆς ἀ-
φινθῆς δηλ. «γένεια τοῦ γέρου» ποῦ
τὰ λέγομεν ἡμεῖς· καὶ ἐπειδὴ οἱ
ψύλλοι ἀποστρέφονται πολὺ τὴν μυ-
ρωδῆν τοῦ χόρτου τοῦτου φεύγουν
καὶ σὲ ἀφίνουν ἤτυχον.

Ἡμεῖς συνειθίζομεν νὰ λέγωμεν
ὅταν γυρεύομεν τίποτε μὲ μεγά-
λῃν προθυμίαν ὅτι «τὸ γυρεύομεν
μὲ τὸ κηρί» τοῦτο σήμερον κάμνει
κ' ἡ Ἀστυνομία τῆς Κύπρου· καὶ
νὰ ἰδοῦ. Προχθὲς ἐστάλησαν ἀστυ-
νομικαὶ ὑπάλληλοι εἰς Καλαβασὸν
νὰ εὑρῶσιν ἕνα φονεὰ ἐκ Λευκάρων
ὅστις ἐφόνευσέ τινα· ἦσαν 6—8 μὲ
ἕνα ἀξιωματικὸν· λοιπὸν ὁ ἀξιο-
ματικὸς διέταξεν ἕνα ζαπτιὲν καὶ
ἤναψε κηρί καὶ τὸ ἐκράτει ἐμπρὸς
ἐκεῖνος καὶ ἔξοπισε ὁ ἀξιωματικὸς
καὶ ἐγύρευαν τὸν φονεὰ μὲ τὸ κη-
ρί· πῶς σὰς φαίνεται; δὲν πρέπει
νὰ ποῦμεν καὶ γιὰ τὴν ἀστυνομίαν
τῆς Κύπρου ὅτι γυρεύει τοὺς κλέ-
πτας καὶ τοὺς φονεῖς μὲ τὸ κηρί;
Μωρὲ κεφάλι καὶ σκέψιν ποῦ τὴν
ἔχει γιὰ ἀξιωματικὸς· μὰ ποῖός
ξεύρει; πιθανὸν νὰ ἦνε κανένας νέ-
ος ἐγγλέζικος τρόπος.

«Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀ-
γίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πάσι» θὰ
συμφωνήσῃτε καλὲ θὰ συμφωνήση-
τε. «Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγ.
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα» μὴ
λίρα ἐμείνε ἑς τὸ μέσον σὰς τὴν

μοιράζομεν. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κεῖναις» μὴ φύγῃς! μὴ φύγῃς! νὰ
σὰς συμφωνήσωμεν νὰ ποῦμεν τὸν
καρτουμᾶν» κτλ — Ἀπαράλλα-
κτα καθὼς τὰ λέγομεν τὰ ἔλεγε
προχθὲς ἕνας παπᾶς ἑς ἕνα χωριὸν,
ὁ ὁποῖος κάμνει καὶ τὸν μεσίτην·
ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ζη-
τεῖνος εἰς ἐν σπῆτι, καὶ τὸ βλέμ-
μα κ' ὁ νοῦς του ἦτο νὰ συμφω-
νήσῃ δύο ἄλλους διὰ τὴν πώλησιν
ἐνὸς ζώου. Αὐτὸς μάλιστα ὁ πα-
πᾶς κάθεται καὶ εἰς τὰ καρενεῖα
καὶ παίζει χαρτιά· φαντασθητελι-
πὸν ποίου εἶδους πράγμα εἶνε! Θέ-
λομεν στήσῃ τὴν προσοχὴν μας καὶ
ἂν ἐξακολουθῇ τὰ αὐτὰ νὰ τὸν δη-
μοσιεύσωμεν διὰ νὰ παυθῇ, διότι
τοιούτοι ἱερεῖς δὲν πρέπει πλέον νὰ
ὑπάρχουν.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 2.

ἰτέα.

Αυτῆρες. Χρ. Σώζοντας, Π. Χ. Μοδι-
ός, Ν. Γ. Μαληκίδης. Ἐκ Λευκωσίας
Ι. Γ. Μιχαηλίδης, Κ. Ο. Χασάπουλος,
Ι. Δ. Βιργόπουλος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 1.

Δὲ μου λίγαις τ' ὄνομά σου τρισκα-
τάρατε κυρά μου;
— τρεῖς εὐούλλαβοι ἠροδέσιες σχημα-
τίζουν τ' ὄνομά μου,
Πόνος καὶ οἰκονομία γὰ νὰ φύγω μ'
ἀναγκάζουν,
ἀλλ' οἱ τύραννοι νὰ μίμω εἰς τὸν τό-
πον μὲ βιάζουν.
Δυστυχέστατον σὲ, κάμνω, καὶ ἐγὼ κ'
ἡ τυρανία,
τάτε μόνον δὰ μὲ χάσῃς ὅταν ἐλ-
θ' ἐλευθέρια.
X. II.

Λύσις λογογράφου

Ἐπιτέτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλεῖστος
πολύς.

Αυτῆρες. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μι-
χαηλίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Λογογράφος 2.

Ὅκ' ὄνομα τις δὰκ ἰθὺς, Ἐλλη. δ', ἰχθύ.

Λύσις ἐρωτήσεως 2.

ὠά.

Αυτῆρες. Π. Χ. Μοδιός, Ν. Γ. Μα-
ληκίδης, Μ. Δ. Φραγγούδης, Γρ. Παπα-
δόπουλος. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μιχαη-
λίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀληθείας